

Kush tha Jezusi që ishte?

Jezu Krishti përmbushi mbi 300 profecira lidhur me Mesiahin që janë gjetur në Librin e Genesut deri në Malakin (të shkruara qindra vjet para se ai të lindte). Jezusi parashikoi se do të vdiste (një gjë e lehtë për një figurë publike kontroversiale të bëjë) dhe do të ngrihej nga të vdekurit (një gjë e pamundur për këdo të bëjë). Kjo ndihmon për të vërtetuar autoritetin e mësimeve të Jezusit dhe pretendimet e tij për të qenë Perëndi.

Jezusi ishte më shumë se një mësues moral. Shumë jo-krishterë thonë gjëra si, "Më pëlqen Jezusi" ose "Dua mësime të Jezusit", në një përpjekje për të qenë tolerantë ose për të dukur sikur pranojnë të gjitha besimet. Shumica e këtyre njerëzve nuk e dinë çfarë mësoi Jezusi - nëse e dinin, do ta quanin të çmendur. Në mësime të tij, Jezusi pretendonte të ishte Perëndi (do të shohim këtë shpejt). Nëse studiojmë jetën dhe mësime të Jezusit, ne mund të reagojmë vetëm duke thënë se ai ishte ose një budalla, një çmendur, ose ai është Zot.

C.S. Lewis (1898 - 1963) ishte një shkrimtar britanik, studiues letrar dhe teolog. Në librin e tij, "Krishterimi i Thjeshtë", ai shkroi, "(Jezusi) ose do të ishte një çmendur - në nivel me njeriun që thotë se është një vezë e zier - ose ndryshe do të ishte Djalli i Ferrit. Duhet të bësh zgjedhjen tënde. Ose ky njeri ishte, dhe është, Biri i Perëndisë, ose një çmendur ose diçka më keq. Mund ta mbyllësh atë si një budalla, mund ta përcjellësh me thërrime dhe ta vrasësh si një djall, ose mund të rrëshqasësh përpara tij dhe ta quash Atë Zot dhe Perëndi, por le të mos vijmë me asnjë nonsens patronizues për të qenë një mësues njerëzor i madh. Ai nuk na ka lejuar këtë. Ai nuk kishte për qëllim ta linte të hapur për ne."

Në më shumë se një rast, Jezusi bëri pretendime të qarta për të qenë Perëndi.

Në Bibël shihet shumë qartë që Jezusi pretendonte të ishte Perëndi. Kur Jezusi bënte këto pretendime, askush nuk e keqkuptonte; ata dinin kuptimin e atyre që ai thoshte. Sot, sepse jetojmë në një kohë dhe kulturë të ndryshme, ku disa fjalë dhe shprehje mund të kenë një kuptim tjetër nga sa kur Jezusi i foli ato, është e lehtë për ne të përmbysim disa nga gjërat që Jezusi tha. Këtu bëhet e rëndësishme të interpretojmë Biblën sipas kontekstit të saj të saktë.

Judetë dëshironin të arrestonin Jezusin. Arsyeja e tyre: "Ti, si një njeri, vetëm bënë veten Perëndi" (Gjoni 10:33). Jezusi nuk i kundërshtoi ata. Judetë e konsideruan këtë blasfemi; një krim i rëndë i dënohet me vdekje sipas ligjit të Moisiut. Më në fund, është pikërisht ky pretendim i Jezusit që çon në kryqëzimin e tij. Zotëri i lartë e pyeti:

“Na thuaj nëse je Krishti, Biri i Perëndisë” (Mateu 26:63). Dhe Jezusi e konfirmoi atë. Zotëri i lartë e quajti blasfemi sepse Jezusi po bënte veten e tij të barabartë me Perëndinë.

Përmes mësimëve të tij, Jezusi kishte dhënë judenëve dhe zotërit të lartë mjaft prova që ai pretendonte të ishte Perëndi.

Në Gjoni 8:58 Jezusi tha: “Vërtet, vërtet, themi juve, para se Abrahami të ishte, unë jam.” Ai nuk po thoshte vetëm që ai ekzistonte para se të ekzistonte Abrahami (para 2000 vjetësh) por po ashtu po e quante veten ‘Unë jam’, që është atë që Perëndia quhej veten në Eksodin 3:14. ‘Unë jam’ ose ‘Jahve’ është emri i Perëndisë dhe transmeton sundimin e tij mbi të gjitha gjërat, burimin e fuqisë së tij dhe natyrën e tij të përjetshme: UNË JAM. Ai është Perëndia i pavarur, i qëndrueshëm vetvetiu që ishte, që është, dhe që do të jetë.

Jezusi tha se ai ekzistonte para Abrahamit (Gjoni 8:58). Ai pretendonte se ai dhe Ati i tij janë një (Gjoni 10:30), dhe që ai është i barabartë me Atin (Gjoni 5:17-18). Jo vetëm që Jezusi pretendonte të ishte Perëndi, por ai gjithashtu pretendonte të kishte fuqinë e Perëndisë. Ai tha se ka autoritet për të gjykuar kombet (Mateu 25:31-46). Ai pretendon autoritetin për të ngjallur njerëzit nga të vdekurit (Gjoni 5:25-29) dhe për të falur mëkatet (Marku 2:5-7) - gjëra që vetëm Perëndia mund t'i bëjë (1 Samueli 2:6; Isaias 43:25).

Jezusi gjithashtu tha se ai ka fuqinë për të përgjigjur lutjet (Gjoni 14:13-14), dhe se ai do të jetë me ndjekësit e tij gjithmonë (Mateu 28:20). Në Gjoni 16:15, Jezusi thotë, “Të gjitha që i përket Atit janë të mi.”

Është plotësisht e arsyeshme të konkludojmë që Jezusi është Zoti! Ai vetë shpalli që ai ishte Perëndia! Prova kryesore e zotërisë së tij është ngjallja e tij nga të vdekurit pas vdekjes së tij në kryq.

Deuteronomi 6:4, përkthyer nga anglishtja KJVS:

"Dëgjo, o Izrael: Zoti, Perëndia ynë, është një Zot."

"Është e lehtë të përzierësh dhe të mendosh se ka tre Perëndi (Ati, Biri dhe Shpirti i Shenjtë), por ne nuk adhurojmë shumë Perëndi. Është e rëndësishme për ne të vërejmë se ka një Perëndi të vërtetë, dhe ai ka zbuluar veten për ne si Atin, Perëndinë, i cili mori formën njerëzore (Gjoni 1:14) duke u bërë njeri (si Biri), dhe tani jeton në besimtar si Shpirti i Shenjtë (Efesianëve 1:13). Jezusi tha se ai dhe Ati i tij janë një (Gjoni 10:30), duke theksuar një Perëndi, që e shohim të zbuluar për ne në tre mënyra: Ati, Biri dhe Shpirti i Shenjtë. Në një farë mënyre, kjo është si unë që jam baba, burrë dhe bir - shprehje të ndryshme të të njëjtit person.

Diçka që shpesh vjen për njerëzit është mendimi se nëse Jezusi është Biri i Perëndisë, kjo do të thotë se Perëndia ka një grua? Kjo është gjithashtu një problem për shumë myslimanë: ata besojnë se Muhamedi besonte se të krishterët konsideronin Marën si pjesë të atë që disa të krishterët quajnë "triniteti" (Ati, Biri dhe Shpirti i Shenjtë). Kjo është gabim. Besimi islamic e shikon gabimisht Marën dhe Jezusin si qenie njerëzore të jashtëzakonshme.

Nëse nuk kuptojmë termat biblike në kontekstin e tyre, do t'i marrim ata jashtë kontekstit dhe do të mbetemi me një gënjeshtër. Jezusi nuk është biri biologjik i Perëndisë. "Biri i Perëndisë" nuk po referohet te një fëmijë i lindur në një dhomë lindjeje. Historikisht, shumë udhëheqës (si Cezari Augustus) kanë marrë tituj si "biri i Perëndisë". Në shkrimet e Vjetër të Tanakut, termi "biri i Perëndisë" përdoret si një mënyrë për të referuar në njerëz që kanë një marrëdhënie të veçantë me Perëndinë. Në Exodus, kombi i Izraelit quhet biri i parë i Perëndisë (Exodus 4:22). Edhe Solomon quhet "biri i Perëndisë" (1 Kronikat 28:6). Engjëjt dhe mbretërit e Izraelit (2 Samuel 7:14, Psalmi 2:7 dhe Psalmi 89:27) gjithashtu shpesh quhen "bij të Perëndisë."

Joni 3:16, përkthyer nga anglishtja KJVS:

"Përse Perëndia e donte këtë botë, që ai dha birin e tij të vetëm të lindur, që kushdo që beson në të, të mos shkatërrohet, por të ketë jetë të përjetshme.

Siç kemi parë, nëpër Shkrimet e Vjetra të Tanakut, njerëzit dhe madje edhe kombi i Izraelit quhen "bije të Perëndisë". Në Gjoni 3:16, duhet të kushtojmë vëmendje të veçantë fjalës "vetëm lindur" - që nuk referohet në "vetëm" si në numër, por mund të përkthehet më mirë si "biri i vetëm unik" i Perëndisë. Bibla Hebraike e Plotë përkthen këtë vers,

“Përse Perëndia e donte këtë botë kaq shumë, sa që ai dha birin e tij të vetëm dhe unik, që secili që beson në të mund të ketë jetë të përjetshme, në vend të të qenit të shkatërruar krejtësisht.”

Ndërsa titulli "Biri i Perëndisë" referohet në divinitetin e Jezusit, termi nuk referohet te pasardhësia, por më shumë në kuptimin "i familjes së Perëndisë" ose "duke pasur autoritet dhe qëllim të shenjtë".

Në Veprat e Apostujve 2:46, Pjetri bën një deklaratë se Jezusi i ngjallur është njëkohësisht Zoti (që do të thotë zot, por gjithashtu një titull i dhënë Perëndisë, Mesia) dhe Krishti (që do të thotë i Përzgjedhuri, Mesia).

Fakti është që Jezusi shpalli veten si Perëndi, dhe pastaj vazhdoi ta provonte këtë duke ngjallur nga të vdekurit. Unë duhet ose ta pranoj Atë (dhe mësimet e tij), ose ta refuzoj Atë (dhe mësimet e tij). Pasojat e kësaj vendimi janë të përjetshme

Jezusi pretendon të jetë Perëndi.

Fotografia u përshtat nga Libri i Josh McDowell, Dëshmitë që Kërkohen një Vendim.

Për të reflektuar

1. Ku do të gjendesh në diagrm-in e lartë?

2. A jeni gati të pranoni Jezusin si Zotin dhe Shpëtimtarin?
3. A ka diçka që ju pengon nga pranimi i Jezusit si Perëndi, dhe në qoftë se po, çfarë?